

форми — особено привличатъ вниманието на авторката, т. е. именно онѣзи въпроси, които и съставятъ самата сж-щина на социологическото знание.

Като съвсемъ правилно различава еволюция и прогресъ, г-жа Русчева се опира на понятието регресъ и посочва причинитѣ, които го предизвикватъ.

Последния отдѣлъ на своя трудъ тя посвещава „на проблемитѣ на социалния животъ“, като включва въ тази частъ на труда си твърде разнообразенъ материалъ: за консерватизма и либерализма, за наследствеността и приспособлението, за индивидуализма, анархизма и колективизма, социалнитѣ типове, зависимостта на държавата и на обществото отъ националнитѣ особности и, най-сетне, за цивилизацията и за социалнитѣ идеали. Страницитѣ посветени на тѣзи въпроси произвеждатъ нѣкакво не ясно впечатление, което, обаче, лесно се обяснява съ изобилието и съ пѣстротата на заченатия отъ авторката материалъ.

Въ заключение не може да не отбележимъ добросъвестното използване отъ г-жа Русчева, въ нейния етюдъ, на всичката специална социологическа и юридическа литература, съ която тя е разполагала. Изобщо можемъ само да поздравимъ появата въ българския печатъ на труда на г-жа Русчева, която справедливо се оплаква отъ недостатъкъ на социологически трудове въ нейния роденъ езикъ.

София,

Проф. В. Ренненкампфъ.

14. XII. 923.